

[Holstein.]

den højtærede Statsministers forskellige Udtalelser og hans Holdning i denne Sag for ærlig, ikke blot djærv, men ogsaa ærlig, for hvis det er Tilfældet, kan vi jo utvivlsomt forvente betydningsfulde Overraskelser fra Partiet Venstre, naar det nu kommer indenfor de lukkede Døre paa Forhandlingsfod med Regeringspartiet.

Medens Begrundelsen for Afrustning fra socialdemokratisk og til Dels ogsaa fra radikal Side hidtil altid har været, at ingen folkeretlig Forskrift var til Hinder for, at Danmark kunde afruste, at Danmarks suveræne Beføjelse dertil stod ved Magt uanset Haagerkonventioner og Folkeforbundspagt, har Piben nu pludselig faaet en helt anden Lyd. Nu hedder det endog, i hvert Fald undertiden, fra den højtærede Forsvarsministers Side, at Danmark har internationale Militærforpligtelser ifølge Haagerkonventionerne og Folkeforbundspagten.

Indtil videre udtrykker den højtærede Regering sig med orakellignende Dunkelhed om disse Militærforpligtelsers Art og Omfang, en Dunkelhed, som i øvrigt stemmer godt med Udtryksmaaden i Folkeforbundspagten. Om denne Dunkelhed skal forstaaes som den højtærede Regerings Tilslutning til den franske Diplomats Talleyrands Anvisning, at Mennesket har Talen for at skjule sine Tanker, eller som Tilslutning til den sjæleforskende danske Filosof Kierkegaards Udtalelser, at Mennesket har Talen for at skjule, at det ingen Tanker har, det faar indtil videre staa hen i det uvisse; jeg kunde tænke mig, indtil nærmere Oplysninger foreligger, at det Tusmørke, hvori det andet Ministerium Staunings militærpolitiske Hensigter er hyllet, er et naturligt Udtryk for lidt af begge Dele.

Som sagt, det har altid været de nuværende Regeringspartier, som fremfor alle andre har hævdet den Opfattelse, at hverken Haagerkonventionerne af 1907, Folkeforbundspagten eller Kelloggpagten medfører nogen som helst retlig Indskrænkning i Danmarks Beføjelse til at formindske sit Militærberedskab til det Minimum, det finder for godt, ja, til fuldstændig at afskaffe alt Militærberedskab, og formelt juridisk lader denne Opfattelses Rigtighed sig ogsaa vanskelig bestride. Det stemmer ganske overens med Haagerkonventionernes vage og ubestemte Forskrifter om neutrales Forpligtelser under Krig, at disse Konventioner slet ingen positive Bestemmelser indeholder om det Militærberedskab, som den neutrale Stat bør besidde til Vare-

tagelse af sine Neutralitetsforpligtelser; følgelig bestemmer den neutrale Stat selv suverænt Arten og Størrelsen af det Militærvæsen, som den mener at burde have.

Et Vagtkorps til Lands og til Søs, organiseret alene med politimæssige Tilsynsopgaver for Øje, betragtes af danske social-radikale Politikere som folkeretligt tilstrækkeligt og statspolitisk som den bedste Garanti for Landets nationale Sikkerhed. Det første Ministerium Stauning anbefalede et Vagtkorps til ca. 10 Mill. Kr., det andet Ministerium Stauning har tiltraadt den højtærede Udenrigsministers Forslag om et Vagtkorps til ca. 20 Mill. Kr., men det hævdes af de socialdemokratiske Regeringsmedlemmer, at Korpset efter begge Forslag har principielt samme Maal og Væsen og Virkemaade.

Mærkværdigvis anfører den højtærede Regering nu, som sagt, Neutralitetskonventionerne af 1907 som Begrundelse for, at Danmark har internationale Forpligtelser til Opretholdelse af et saadant militært organiseret Politikorps, som vil koste Landet mindst 20 Mill. Kr. aarlig. Det strider mod den højtærede Regerings tidligere Opfattelse, nemlig den, at disse Konventioner ikke var til Hinder for at indskrænke den neutrale Stats militært organiserede Styrker til et hvilket som helst Minimum.

Endnu mærkværdigere og svagere bliver Begrundelsen, naar det tages i Betragtning — det tillader jeg mig at gentage, jeg har sagt det før, men jeg har faaet en værdifuld Forbundsfulde til Støtte for min Opfattelse —, at Haagkonventionerne hverken *de facto* eller *de jure* har samme Gyldighed nu, som de havde før Verdenskrigen. Dette er blevet bestridt ikke blot af den højtærede Udenrigsminister — hvad der ikke undrer mig —, men ogsaa fra konservativ Side, idet det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i Fjor mente at vide, at Udenrigsministeriets Folkeretsekspert ikke delte min Opfattelse paa dette Punkt. Jeg har henvendt mig til Folkeretseksperten og faaet bekræftet, at han ikke er uenig med mig i min Opfattelse. Og at den er rigtig, har jeg faaet bestyret ved den allerede citerede svenske Kommissionsbetænkning om dette Principspørgsmaal.

Med den højtærede Formands Tilalelse skal jeg oplæse et ganske kort Citat deraf, der staar her:

„Samtlige Haagkonventioner indeholder Bestemmelser, i hvilke det forklæres, at Konventionernes Forskrifter alene kommer til Anvendelse i Forhold